

TAM, KDE JE TO DOMA ...

Neděle, 12. července 2020

Znáte ten pocit, kdy někam odjedete na pár dnů a kdy se vrátíte zpět domů, koukáte na povrch domů cesty, známé silnice, domy. Táhle dali do okna nová květináče, tuhle zasadili nový strom, naproti staré poklici. Bližší se k mástu, kterému vám doma v ACEm bláží pár dní, tím máte silnější lechtání v žaludku a vy detaily. Těba paní Novákovou v okně, aby jí člověk mohl májvnout, ať vidí, že jste to vy a jste zase doma.

Odešla jsem z Československa natrvalo a hrozně se mi stálo. Vzpomínala jsem, jak vypadají naše ulice, jestli sousedi sluní jejich červeno-bílá peřina v okně, jestli táhle má la hodná táhle a hruška hodná hrušek. Občas jsem vytáhla fotku a snažila se na ní vidět vác, než fotoaparát zachytil.

Časem se stesk prohluboval a chuť vidět naši ulici se zvažovala. Chtěla jsem vidět celou Prahu, jáť po Karlově mostě, ctit a slyšet Vltavu, jet do másta Sušice a poslouchat jak řumá Otava.

Zpátky jsem však nemohla a musela jsem jen doufat, zda mne země, kterou jsem si vybrala, pájmě. Čekala jsem dlouho, čekala jsem na pále-letost vybudovat si nový domov, kde se budu cítit dobře. Pak pájel ten oškváný moment, kdy mne posadili na letadlo a za pár hodin jsem byla v zemi, která mi byla cizí, ale slíbvala svobodný život pro mne a hlavně pro má dť.

Bydlela jsem v bytech, která mi nic nekály. Necítila jsem k nim a okolí kolem dnů vztah. A pak jednoho dne začala televize vysílat zprávy o má dalekém domově, na který jsem tak často vzpomínala a po kterém se mi stálo.

Seděla jsem napjatě u televize a natáela každě záběr pocházející z Československa. Tady to znám, tady taky.....!!!!

Konečně zas má ujet domů... Opět ten stejný pocit, taná-cá- motá lci lechtání-cá- mne v žaludečn- krajíně a napjatě sledování cesty. Vážně jsem to vychutnávala a mála pocit, že se vrátím z prázdnin u babičky. Dovolená v mástě, kde jsem se cítila doma, utekla jak voda a nadešel čas odletu. Nadešel čas se vrátit do našeho baráku, který ležá na druhé polce země koule. Cestou z letiště jsem začala poznávat domy u dálnice, firmy, podjezdy, nadjezdy - a dostal se ten neomylný pocit....

Spadnul mi kámen ze srdce, je to dobrá, jsem doma i tady za velkou loučá-

Imatu